

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1445/07
24.01.2008. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić, Stojana Jokića i Mihaila Rulića, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupa advokat AB, protiv tuženog RS - Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije, čiji je zastupnik Republičko javno pravobranilaštvo, Odeljenje u Zaječaru, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. 544/07 od 16.05.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 24.01.2008. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. 544/07 od 16.05.2007. godine i Opštinskog suda u Zaječaru P1 br. 9/05 od 05.09.2006. godine u usvajajućem delu i predmet **VRACA** prvostepenom sudu na ponovno suđenje, u pomenutom delu.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijenim delom pravnosnažne presude Okružnog suda u Zaječaru Gž. 544/07 od 16.05.2007. godine, potvrđena je presuda Opštinskog suda u Zaječaru P1 br. 9/05 od 05.09.2006. godine, kojom je tužena obavezana da tužiocu naknadi štetu u iznosu od 2.172.024,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom, uplati doprinose nadležnom fondu i naknadi tužiocu parnične troškove od 225.360,00 dinara.

Protiv ovog dela navedene pravnosnažne presude Okružnog suda u Zaječaru tužena je u zakonskom roku izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija osnovana.

U provedenom postupku je utvrđeno da je tužilac bio zaposlen kod tužene RS-MUP na radnom mestu __ policajca, da je presudom Disciplinskog suda veća u Zaječaru od 07.03.1995. godine tužiocu izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa zbog učinjene teže povrede radne obaveze, koja presuda je potvrđena presudom VDS od 10.08.1995. godine, da je presudom Okružnog suda u Zaječaru K.30/98 od 17.09.1998. godine odbijena optužba prema tužiocu za krivično delo primanja mita zbog odustanka OJT od optužnice, i da je presudom Opštinskog suda u Zaječaru P1 br. 241/02 od 05.05.2003. godine usvojen tužbeni zahtev tužioca i poništene navedene presude disciplinskog organa tužene zbog zastarelosti vođenja disciplinskog postupka uz reintegraciju tužioca i da je tužilac vraćen na rad dana 07.03.2005. godine. Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pobijenim delom pravnosnažne presude usvojen je tužbeni zahtev i tužena obavezana da tužiocu naknadi štetu na ime izgubljene zarade koju je tužilac pretrpeo za vremenski period kada je bio van radnog odnosa zbog isključenja iz radnog procesa, s obzirom na vođeni disciplinski postupak od 02.08.1995. do 07.03.2005. godine, u iznosu od 2.172.024,00 dinara. Pritom, nižestepeni sudovi zaključuju da je tužena u obavezi da tužiocu naknadi ovu štetu jer nije utvrđeno da je tužilac izvršio krivično delo primanja mita koje mu je bilo stavljeno na teret, budući da su disciplinske odluke tuženog o prestanku radnog odnosa tužiocu poništene pomenutom sudskom presudom, a da je pomenutom krivičnom presudom odbijena optužba prema tužiocu za ovo krivično delo.

Pravni zaključak nižestepenih sudova revizijski sud ne prihvata za ispravnim, jer nije zasnovan na materijalnom pravu koji reguliše pitanje odgovornosti za naknadu štete. Sa tih razloga nižestepene presude su ukinute u pobijanom delu i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U situaciji kada je disciplinska odluka poništena zbog zastarelosti vođenja disciplinskog postupka, nema automatizma prilikom odlučivanja o zahtevu za naknadu štete u vidu izostale zarade, a i ostalih primanja iz radnog odnosa. Poslodavac može biti oslobođen odgovornosti za naknadu štete ukoliko se utvrdi da bi zaposleni bio disciplinski odgovoran za povredu radne obaveze da je disciplinski postupak okončan u zakonskom roku. Prema tome, krivica zaposlenog zbog teže povrede radne obaveze predstavlja osnov isključenja odgovornosti poslodavca za naknadu štete. A ova činjenica u sprovedenom postupku nije utvrđena, pa da bi se stekli uslovi za pravilnim odlučivanjem u ovoj pravnoj stvari, prvostepeni sud u nastavku postupka treba da raspravi ove odlučne činjenice na koje je ukazano u ovom rešenju.

Odluka o troškovima postupka je ukinuta jer zavisi od ishoda odluke o glavnoj stvari.

Sa ovih razloga Vrhovni sud je odlučio kao u izreci u smislu člana 407. ZPP-a.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS